

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจึงกำหนดข้อบังคับไว้ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แก่นักศึกษาที่เข้าศึกษาดังแต่ ปีการศึกษา ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่ขัด
หรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

“คณะบดี” หมายถึง คณะบดีคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ทั้งที่ตั้งขึ้นตาม
กฎกระทรวงศึกษาธิการ และมติสภามหาวิทยาลัย

“อาจารย์ประจำ” หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

“ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ” หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายถึง ผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาการ หรือวิชาชีพ อาจเป็นบุคคลภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย ก็ได้

“ประธานสาขาวิชา” หมายถึง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรซึ่งมหาวิทยาลัยแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ในการบริหาร และการจัดการสาขาวิชาใด สาขาวิชาหนึ่งที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา” หมายถึง คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ” หมายถึง คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

“คณะกรรมการสาขาวิชา” หมายถึง คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

“สำนักงานประสานงานบัณฑิตศึกษา” หมายถึง หน่วยงานที่มหาวิทยาลัยตั้งขึ้นให้มีหน้าที่ประสานงานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของทุกสาขาวิชาในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

หมวด ๒

ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๗ ระบบการจัดการศึกษา

จัดการศึกษาในระบบทวิภาค หนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็นสองภาคการศึกษาปกติ และหนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และมหาวิทยาลัยอาจเปิดสอนในภาคฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่สามได้

ข้อ ๘ การคิดหน่วยกิต

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๕) การค้นคว้าอิสระที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๖) วิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

ข้อ ๕ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้แบบหน่วยกิตโดย ๑ หน่วยกิต ระบบทวิภาค ต้องจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ การจัดการศึกษามุ่งเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) การศึกษาแบบเต็มเวลา นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษาปกติตามระบบทวิภาค

(๒) การศึกษาแบบไม่เต็มเวลา นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาไม่เกิน ๕ หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษาปกติตามระบบทวิภาค

หมวด ๓

หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๑๐ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มีดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมความเชี่ยวชาญหรือประสิทธิภาพในทางวิชาชีพ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง

(๒) หลักสูตรปริญญาโทเป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการหรือการวิจัยในสาขาต่างๆ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ โดยกระบวนการวิจัยในระดับสูงกว่าขั้นปริญญาตรี รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรองความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สร้างเสริมความเชี่ยวชาญ หรือประสิทธิภาพในทางวิชาชีพ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะเพื่อให้มีความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น และเป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง

(๔) หลักสูตรปริญญาเอก เป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาต่างๆ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ ให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการวิจัยในระดับสูงกว่าระดับปริญญาโท รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงาน ความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่องมีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

ข้อ ๑๑ โครงสร้างหลักสูตร

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) หลักสูตรปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผนได้แก่

(ก) แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาแผน ก มี ๒ แบบ ดังนี้

แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยมหาวิทยาลัย อาจกำหนดให้ศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มเติมขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(ข) แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องทำการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๔) หลักสูตรปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ คือ

แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้ศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตาม แบบ ๑.๑ และ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพและศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติมดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และ แบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

ข้อ ๑๒ การลงทะเบียนเรียนและระยะเวลาการศึกษา ให้ลงคะแนนเรียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษาปกติ และให้ใช้เวลาศึกษาในแต่ละหลักสูตร ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกินสามปีการศึกษา

(๒) ปริญญาโท ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกินห้าปีการศึกษา

(๓) ปริญญาเอก ผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกินแปดปีการศึกษา ส่วนผู้ที่สำเร็จปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกินหกปีการศึกษา

หมวด ๔

การกำกับมาตรฐานการศึกษา

ข้อ ๑๓ ให้มีสำนักงานประสานงานบัณฑิตศึกษา เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงาน การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของทุกสาขาวิชาในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ ให้มีคณะกรรมการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ดังนี้

(๑) คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยแต่งตั้งประกอบด้วย

(ก) อธิการบดี เป็นประธาน

(ข) รองอธิการบดีคนหนึ่ง ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นรองประธาน

(ค) คณบดี

(ง) กรรมการจำนวนสองคน จากผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบัน / สำนัก / ศูนย์ / ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งบุคคลในกลุ่มคัดเลือกกันเอง

(จ) กรรมการจำนวนสองคน จาก ผู้แทนคณาจารย์ในสภามหาวิทยาลัย โดยให้ ผู้แทนคณาจารย์ในสภามหาวิทยาลัยคัดเลือกกันเอง

(ฉ) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งคณะกรรมการตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) และ (ช) เป็นผู้คัดเลือก

(ช) ผู้อำนวยการสำนักงานประสานงานบัณฑิตศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ซึ่งอาจได้รับคัดเลือกอีกก็ได้

หากกรรมการตาม (ง) (จ) (ฉ) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ที่ได้รับคัดเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระของผู้ที่ตนแทน แต่ถ้าเหลือเวลาไม่เกินเก้าสิบวันก่อนครบวาระ จะไม่ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนก็ได้

นอกเหนือจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการตาม (ง) (จ) และ (ฉ) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

๑) ตาย

๒) ลาออก

๓) ขาดคุณสมบัติ หรือมีความไม่เหมาะสมเกิดขึ้นกับกรรมการท่านนั้น

(๒) คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ ในแต่ละคณะที่เปิดสอนสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(ก) คณบดี เป็นประธาน

(ข) รองคณบดีคนหนึ่ง ที่คณบดีมอบหมาย เป็นรองประธาน

(ค) ประธานสาขาวิชาในสังกัดคณะที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา

(ง) กรรมการซึ่งเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร สาขาวิชาละหนึ่งคน ซึ่งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในสาขาวิชานั้นคัดเลือกกันเอง

(จ) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคณะ จำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งคณะกรรมการตาม (ก) (ข) (ค) (ง) และ (ช) เป็นผู้คัดเลือก

(ช) อาจารย์ในคณะที่คณบดีมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ ให้กรรมการตาม (ง) (จ) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี ซึ่งอาจได้รับคัดเลือกอีกก็ได้

หากกรรมการตาม (ง) (จ) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ที่ได้รับคัดเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระของผู้ที่ตนแทน แต่ถ้าพ้นจากตำแหน่งเหลือเวลาไม่เกินเก้าสิบวันก่อนครบวาระ จะไม่ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนก็ได้

นอกเหนือจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการตาม (ง) (จ) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

๑) ตาย

๒) ลาออก

๓) ขาดคุณสมบัติ หรือ มีความไม่เหมาะสมเกิดขึ้นกับกรรมการท่านนั้น

(๓) คณะกรรมการสาขาวิชา ในแต่ละสาขาวิชาที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยคำแนะนำของคณบดีประกอบด้วย

(ก) ประธานสาขาวิชา ที่เป็นอาจารย์ประจำ และได้จากการคัดเลือกกันเองของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นประธาน

(ข) กรรมการที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวนสี่คนซึ่งประธาน เป็นผู้เสนอ

(ค) กรรมการที่เป็นอาจารย์ในสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนสองคน ซึ่งประธานสาขาวิชาเป็นผู้เสนอ

ให้ประธานสาขาวิชา เลือกกรรมการตาม (ข) คนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการสาขาวิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี ซึ่งอาจได้รับคัดเลือกอีกก็ได้

หากกรรมการสาขาวิชา พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการคัดเลือก ผู้ดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ที่ได้รับคัดเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระของผู้ที่ตนแทน แต่ถ้าเหลือเวลาไม่เกินเก้าสิบวันก่อนครบวาระ จะไม่ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนก็ได้

นอกเหนือจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการสาขาวิชาพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

๑) ตาย

๒) ลาออก

๓) ขาดคุณสมบัติ หรือ มีความไม่เหมาะสมเกิดขึ้นกับกรรมการท่านนั้น

ความไม่เหมาะสมที่เกิดขึ้นอันจะทำให้พ้นจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔ นี้ คือ ใน (๑) วรรค ๔ ๓) ใน (๒) วรรค ๔ ๓) และใน (๓) วรรค ๕ ๓) ให้คณะกรรมการ ที่กรรมการท่านนั้นดำรงตำแหน่งอยู่ เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมมาตรฐานการศึกษาของการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาเสนอการเปิดรับนักศึกษา

(๔) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานเพื่อพัฒนางานบัณฑิตศึกษาคณะมหาวิทยาลัย

(๕) เสนอการอนุมัติการสำเร็จการศึกษา

(๖) ดำเนินการในเรื่องอื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามนโยบายและแผนงานให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

(๒) เสนอแผนพัฒนาหลักสูตร เสนอแต่งตั้งกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะ

(๓) พิจารณาและเสนอขอเปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะ

(๔) คู่มือมาตรฐานการศึกษาของแต่ละหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

(๕) พิจารณางบประมาณของสาขาวิชาที่เปิดสอน

(๖) พิจารณาผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนและเหมาะสมเพื่อให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นอาจุญต์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ / การค้นคว้าอิสระ

(๗) ดำเนินการในเรื่องอื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการสาขาวิชา มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา และมหาวิทยาลัย

(๒) ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาที่รับผิดชอบและติดตามประเมินผลหลักสูตร

(๓) จัดงบประมาณเพื่อการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่รับผิดชอบเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ

(๔) เสนอรายชื่อผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนและเหมาะสม เพื่อให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะนำเสนอต่อมหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นอาจุญต์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ / การค้นคว้าอิสระ

(๕) เสนอแผนการรับนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนและผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา

(๖) เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบประมวลความรู้ คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระแล้วแต่กรณี

(๗) กลั่นกรองการประเมินผลการศึกษาของสาขาวิชา

(๘) ดำเนินการในเรื่องอื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๕

อาจารย์

ข้อ ๑๘ จำนวนและคุณวุฒิอาจารย์

ในแต่ละสาขาวิชา ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน โดยอาจารย์คนหนึ่ง จะเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเกินกว่าหนึ่งหลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้

(๑) ระดับปริญญาโท

(ก) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อยสามคน

(ข) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(ค) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(ง) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิ มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๒) ระดับปริญญาเอก

(ก) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อยสามคน

(ข) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น สองประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(ค) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(ง) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ในกรณีที่ไม่มีผู้ที่มีคุณสมบัติและคุณวุฒิข้างต้น มหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะแทนได้

(๓) ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนให้เป็นไปตามข้อ ๑๘ (๑) (ก) และ ๑๘ (๑) (ง)

(๔) ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนให้เป็นไปตามข้อ ๑๘ (๒) (ก) และ ๑๘ (๒) (ง)

หมวด ๖

การรับเข้าศึกษาและรายงานตัว

ข้อ ๑๙ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา มีดังนี้

- (๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๒) ปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า
- (๔) ปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ที่มีผลการเรียนดีมาก หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า และ
- (๕) ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสาขาวิชาตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ การรับเข้าศึกษา

- (๑) คณะกรรมการสาขาวิชาจะเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข และวิธีการรับนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
- (๒) คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาอาจพิจารณาผู้มีพื้นฐานความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๙ เข้าศึกษาโดยไม่ขอรับปริญญาเป็นกรณีพิเศษก็ได้
- (๓) ในกรณีที่ผู้สมัครกำลังรอผลการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือปริญญาโทแล้วแต่กรณี จะต้องส่งหลักฐานการสำเร็จศึกษาภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๑ ประเภทของนักศึกษามีสามประเภทคือ

- (๑) นักศึกษาสามัญ คือบุคคลที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา
- (๒) นักศึกษาวิสามัญ คือ บุคคลที่มหาวิทยาลัยรับเข้าทดลองศึกษาในภาคการศึกษาแรกตามเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นเฉพาะคราว
- (๓) นักศึกษาร่วมศึกษา คือบุคคลที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้ลงทะเบียนศึกษาเป็นบางรายวิชาได้แก่
 - (ก) นักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น เป็นนักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาร่วมในมหาวิทยาลัย เพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดได้โดยต้องชำระเงินตามระเบียบ หรือข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีว่าด้วยการรับจ่ายเงินระดับบัณฑิตศึกษา

(ข) บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่เป็นนักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับ หน่วยกิตได้ และต้องปฏิบัติตามระเบียบ หรือข้อบังคับต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับนักศึกษาสามัญและต้องชำระเงินตามระเบียบ หรือข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีว่าด้วยการรับจ่ายเงินระดับบัณฑิตศึกษา

หมวด ๘

การลงทะเบียน การลาพัก การลาออกและการพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๒ นักศึกษาต้องลงทะเบียนและชำระเงินค่าธรรมเนียมต่างๆ ในวันที่ยังมหาวิทยาลัยกำหนด นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนในภาคการศึกษาใดต้องขอลาพักการศึกษา หากไม่ดำเนินการจะถือว่าพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๓ การลงทะเบียนรายวิชา

(๑) นักศึกษาจะลงทะเบียนรายวิชาใดจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา กำหนดเวลาลงทะเบียนและอัตราค่าธรรมเนียมการลงทะเบียน ให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒) การลงทะเบียนรายวิชาแบ่งออกเป็นสามประเภทคือ

(ก) การลงทะเบียนเพื่อนับหน่วยกิต

(ข) การลงทะเบียนเพื่อไม่นับหน่วยกิต

(ค) การลงทะเบียนเพื่อร่วมฟัง

(๓) ในระบบการศึกษาแบบเต็มเวลา นักศึกษาต้องลงทะเบียนรายวิชาแต่ละภาค การศึกษาปกติไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

(๔) ในระบบการศึกษาแบบไม่เต็มเวลา นักศึกษาต้องลงทะเบียนรายวิชา ภาคการศึกษาละ ไม่เกิน ๘ หน่วยกิต

(๕) นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาซ้ำเพื่อคิดค่าคะแนนรายวิชาที่เคยลงทะเบียน และได้ผลการเรียนตั้งแต่ระดับคะแนน B ขึ้นไปแล้วมิได้

(๖) นักศึกษาสามารถลงทะเบียนรายวิชาที่บรรจุอยู่ในแผนการศึกษา หรือเทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาอื่น เพื่อนับเป็นรายวิชาตามแผนการศึกษาได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และประธานสาขาวิชา

(๗) การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ จะลงทะเบียนครบตามหลักสูตรหรือบางส่วนก็ได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรือมีคุณสมบัติครบตามข้อกำหนดเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

(๘) การขอเพิ่ม ขอลดหรือเปลี่ยนรายวิชาต้องกระทำภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๔ นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาพักการศึกษาในภาคการศึกษาใด ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนวันสอบปลายภาคการศึกษานั้น โดยผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณบดีที่สาขาวิชานั้นสังกัด เพื่อเสนอให้มหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๒๕ นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษาต้องยื่นคำร้อง โดยผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษา และคณบดีที่สาขาวิชานั้นสังกัดเพื่อเสนอให้มหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๒๖ นักศึกษาจะพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา เมื่ออยู่ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ลาออก และได้รับการอนุมัติแล้ว
- (๒) ไม่ลงทะเบียนเรียน และไม่ขอลาพักการศึกษา
- (๓) เมื่อลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบตามที่หลักสูตรกำหนด และได้คะแนนเฉลี่ย

สะสมต่ำกว่า ๒.๗๕

(๔) ยังไม่สำเร็จการศึกษา เมื่อได้มีสภาพการเป็นนักศึกษาคงครบกำหนดเวลาดังนี้

(ก) สามปีการศึกษา สำหรับระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(ข) ห้าปีการศึกษา สำหรับระดับปริญญาโท

(ค) แปดปีการศึกษา สำหรับระดับปริญญาเอกที่ผู้เข้าศึกษาสำเร็จปริญญาตรี

(ง) หกปีการศึกษา สำหรับระดับปริญญาเอกที่ผู้เข้าศึกษาสำเร็จปริญญาโท

(๕) สอบวิทยานิพนธ์ครั้งที่สองไม่ผ่าน

(๖) สอบประมวลความรู้ครั้งที่สามไม่ผ่าน

(๗) สอบวัดคุณสมบัติ ครั้งที่สามไม่ผ่าน

(๘) นักศึกษาวิสามัญที่คงสภาพเป็นนักศึกษาทดลองศึกษาเกินระยะเวลาที่ทางสาขา

กำหนด

(๙) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษ หรือ

ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๑๐) ถูกลงโทษให้ออกจากการเป็นนักศึกษาเนื่องจากความประพฤติไม่เหมาะสม

(๑๑) ทุจริตในการสอบ และมหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๑๒) ตาย

หมวด ๘

การวัดและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๗ ให้มีการประเมินผลการเรียน โดยใช้ระบบการให้คะแนนการเรียนรายวิชา ดังนี้

(๑) ระบบมีค่าระดับคะแนน แบ่งเป็น ๘ ระดับ

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม	๔.๐
B ⁺	ดีมาก	๓.๕
B	ดี	๓.๐
C ⁺	ดีพอใช้	๒.๕
C	พอใช้	๒.๐
D ⁻	อ่อน	๑.๕
D	อ่อนมาก	๑.๐
E	ตก	๐.๐

ระบบนี้ใช้สำหรับการประเมินผลรายวิชาที่เรียนตามหลักสูตร ระดับคะแนนที่ถือว่าสอบได้ ต้องได้ไม่ต่ำกว่า C แต่ถ้าเป็นรายวิชาบังคับในหมวดวิชาเฉพาะ ระดับคะแนนที่ถือว่าสอบได้ ต้องไม่ต่ำกว่า B

(๒) ระบบไม่มีค่าระดับคะแนน

(ก) ใช้ประเมินรายวิชาเสริม รายวิชาที่เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต การสอบประมวลความรู้ และการสอบวัดคุณสมบัติ มีระบบการประเมินดังนี้

ระดับการประเมิน	ผลการประเมิน
PD (Pass with Distinction)	ผ่านดีเยี่ยม
P (Pass)	ผ่าน
F (Fail)	ไม่ผ่าน

ระดับการประเมินที่ถือว่าสอบได้ในรายวิชาตามข้อ ๒๗ (๒) (ก) ต้องได้ไม่ต่ำกว่า P (Pass)

(ข) การประเมินวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ประกอบด้วย การประเมินเค้าโครงวิทยานิพนธ์ และการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์/ การค้นคว้าอิสระทั้งฉบับ มีระบบการประเมินดังนี้

ระดับการประเมิน	ผลการประเมิน
Excellent	ดีเยี่ยม
Good	ดี
Pass	ผ่าน
Fail	ไม่ผ่าน

ระดับการประเมินที่ถือว่าสอบได้ในรายวิชาตามข้อ ๒๗ (๒) (๗) ต้องได้
ไม่ต่ำกว่า Pass

(๓) ระบบการประเมินอื่น ๆ มีดังนี้

S (Satisfactory) ใช้สำหรับประเมินวิทยานิพนธ์ที่แบ่งหน่วยกิตลงทะเบียน และ
ประเมินผลงานผ่าน

U (Unsatisfactory) ใช้สำหรับประเมินวิทยานิพนธ์ที่แบ่งหน่วยกิตลงทะเบียน
และประเมินผลงานไม่ผ่าน

Au (Audit) ใช้สำหรับการลงทะเบียนเพื่อร่วมฟังโดยไม่นับหน่วยกิต

W (Withdraw) ใช้สำหรับบันทึกหลังจากได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชานั้นก่อน
สอบปลายภาคไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ ซึ่งจะได้รับอนุมัติให้ถอนวิชาเรียนในกรณีที่นักศึกษาลาพัก
การศึกษาหรือถูกสั่งให้พักการศึกษา หลังจากลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้นแล้ว

I (Incomplete) ใช้สำหรับบันทึกการประเมินที่ไม่สมบูรณ์ในรายวิชา
ที่นักศึกษายังทำงานไม่เสร็จเมื่อสิ้นภาคการศึกษา หรือขาดสอบ นักศึกษาที่ได้ “I” ต้องดำเนินการ ขอรับ
การประเมินเพื่อเปลี่ยนระดับคะแนนให้เสร็จสิ้นในภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดให้อาจารย์ผู้สอน
เปลี่ยนระดับคะแนนเป็น “E” หรือ “F” แล้วแต่กรณี

(๔) การประเมินรายวิชาที่กำหนดให้เรียนเสริม ให้ดำเนินการตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

(ก) ประเมินโดยการสอบ

๑) ประเมินโดยการสอบวัดความรู้

๒) ลงทะเบียนเรียนและผ่านการสอบประเมินผล

(ข) ประเมินโดยคณะกรรมการที่คณบดีแต่งตั้ง ในกรณีต่อไปนี้

๑) นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกหรือสาขาวิชา ที่ตรงกับรายวิชาที่กำหนด ให้เรียน

๒) มีเอกสารรับรองจากสถาบันอื่น หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการ

บัณฑิตศึกษารับรองว่าผ่านการสอบได้ในรายวิชาที่กำหนดให้เรียนเสริม

(๕) ให้มีการประเมินผลการเรียนทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน เว้นแต่รายวิชาที่
นักศึกษาลงทะเบียนเป็นผู้ร่วมฟัง และให้อาจารย์ผู้สอนส่งผลการประเมินตามแบบฟอร์มที่กำหนด

ไปยังประธานสาขาวิชาภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อเสนอให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาอนุมัติผลการศึกษา

(๖) ในกรณีที่นักศึกษาได้รับการประเมินผลการเรียนรายวิชาบังคับ ในหมวดวิชาเฉพาะได้ระดับคะแนนต่ำกว่า B และรายวิชาอื่น ๆ ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า C นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำ เว้นแต่รายวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะนักศึกษาอาจเรียนซ้ำหรือเลือกเรียนรายวิชาอื่นแทนได้

การนับจำนวนหน่วยกิตที่เรียนครบตามหลักสูตรในวิชาที่เรียนซ้ำนั้นให้นับเพียงครั้งเดียว

(๗) ในการคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากทุกรายวิชาที่มีค่าระดับคะแนน การคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คิดทศนิยมสองตำแหน่งโดยไม่ปัดเศษทศนิยม

(๘) นักศึกษาผู้ใดกระทำการทุจริต หรือร่วมทุจริตในการสอบรายวิชาใดให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิด ให้นักศึกษาผู้นั้นได้รับผลการศึกษาเป็น “E” หรือ “F” ในรายวิชานั้น แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิด ตามวรรคหนึ่งเพิ่มเติมตามควรแก่กรณี ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- (ก) ว่ากล่าวตักเตือน
- (ข) ภาคทัณฑ์
- (ค) พักการเรียน
- (ง) พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๘ นักศึกษาที่ศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดให้มีการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ต้องสอบประมวลความรู้ที่เป็นการสอบข้อเขียนและ/หรือสอบปากเปล่า มีแนวปฏิบัติดังนี้

(๑) นักศึกษาที่จะขอสอบประมวลความรู้ ต้องมีระยะเวลาศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษา และลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตร

(๒) นักศึกษาต้องสอบประมวลความรู้ให้ได้ระดับการประเมินไม่ต่ำกว่าระดับ P ภายในสามครั้ง มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๓) การสอบประมวลความรู้ในทุกหลักสูตร แบ่งเป็นสองกลุ่ม ดังนี้

- (ก) ความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา
- (ข) ความรู้ในหมวดวิชาเฉพาะ

(๔) การสอบประมวลความรู้ จะเปิดสอบปีการศึกษาละไม่เกินสามครั้ง

(๕) ให้ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ เสนอชื่อคณะกรรมการสอบประมวลความรู้เพื่อให้มหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งในการสอบแต่ละครั้ง

ข้อ ๒๕ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อประเมินความพร้อม และความสามารถของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก ให้เป็นผู้มีสิทธิเสนอขอทำวิทยานิพนธ์ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) นักศึกษาที่จะขอสอบวัดคุณสมบัติได้ ได้แก่

(ก) นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ ที่เข้าศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษา

(ข) นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ ที่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และลงทะเบียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรแล้ว

(๒) นักศึกษาต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้ระดับการประเมินไม่ต่ำกว่าระดับ P ภายในสามครั้ง มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๓) การสอบวัดคุณสมบัติ เป็นการสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวข้องกับสาขาวิชา และหมวดวิชาเฉพาะ โดยอาจเป็นการสอบข้อเขียนหรือการสอบปากเปล่าก็ได้

(๔) การสอบวัดคุณสมบัติ จะเปิดสอบปีการศึกษาละไม่เกินสามครั้ง

(๕) ให้คณะบดี เสนอชื่อคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติเพื่อมหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งในการสอบแต่ละครั้ง คณะกรรมการประกอบด้วย ประธานสาขา เป็นประธาน อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนสามถึงห้าคนเป็นกรรมการ และอาจมีผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยไม่เกินสองคน เป็นกรรมการร่วมด้วยก็ได้

หมวด ๕

การโอนผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียน

ข้อ ๓๐ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา หรือเลขศึกษารายวิชาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย อาจขอโอนผลการเรียน เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยได้ตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) รายวิชาที่ขอโอนผลการเรียนต้อง เป็นรายวิชาในระดับการศึกษาเดียวกับ ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และจำนวนหน่วยกิตรวมของรายวิชาทั้งหมดที่นำมาขอโอนผลการเรียนจะต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรที่รับโอน

(๒) กรณีผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกัน หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ให้โอนหน่วยกิตได้ไม่เกินร้อยละสี่สิบของหลักสูตรที่รับโอน

(๓) รายวิชาที่นำมาขอโอนผลการเรียน ต้องมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของเนื้อหาสาระรายวิชาตามหลักสูตรที่รับโอน

(๔) รายวิชาที่ขอโอนผลการเรียน จะต้องได้ระดับคะแนน ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน B หรือค่าระดับคะแนน ๓.๐๐ หรือเทียบเท่า หรือระดับการประเมิน S หรือ P แล้วแต่กรณี

(๕) ให้นำจำนวนหน่วยกิตของวิชาที่รับโอนได้มารวมเป็นหน่วยกิตตามหลักสูตรที่รับโอน และนำมาคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๖) ให้นักศึกษาขึ้นคำร้องขอ โอนผลการเรียนต่อคณะ ภายในภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา และให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการจากภาควิชา หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนพิจารณาให้ความเห็น แล้วเสนอให้คณบดีอนุญาตการ โอนผลการเรียน

ข้อ ๓๑ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา หรือเคยศึกษารายวิชา จากหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรอง อาจขอเทียบโอนผลการเรียน เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยได้ ตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) รายวิชาที่ขอเทียบโอนผลการเรียนต้อง เป็นรายวิชาในระดับการศึกษาเดียวกับ ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ โดยจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่นำมาขอเทียบโอนผลการเรียนจะต้อง มีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรที่รับเทียบโอน

(๒) กรณีผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตที่เข้าศึกษาคณะระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกัน หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ให้เทียบโอนหน่วยกิตได้ไม่เกินร้อยละ สี่สิบของหลักสูตรที่รับเทียบโอน

(๓) รายวิชาที่นำมาขอเทียบโอนผลการเรียน ต้องมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของเนื้อหาสาระรายวิชาตามหลักสูตรที่รับเทียบโอน

(๔) รายวิชาที่ขอเทียบโอนผลการเรียน จะต้องได้ระดับคะแนน ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน B หรือค่าระดับคะแนน ๓.๐๐ หรือเทียบเท่า หรือระดับการประเมิน S หรือ P แล้วแต่กรณี

(๕) รายวิชาที่ได้รับอนุญาตให้เทียบโอน ให้บันทึกผลการเรียนเป็น “P” และนำจำนวนหน่วยกิตมารวมเป็นหน่วยกิตตามหลักสูตรที่รับเทียบโอน แต่ไม่นำมาคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๖) ให้นักศึกษาขึ้นคำร้องขอเทียบโอนผลการเรียนต่อคณะ ภายในภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา และให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการจากภาควิชา หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนพิจารณาให้ความเห็น แล้วเสนอให้คณบดีอนุญาตการเทียบโอนผลการเรียน

ข้อ ๓๒ นักศึกษาที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากการทำงาน จากการศึกษาจากระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย อาจขอการเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เพื่อนับเป็นหน่วยกิตเทียบเท่ารายวิชา ตามหลักสูตรการศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) จำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนให้มหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยกำหนดตามความเหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรนั้นๆ

(๒) ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่เทียบโอนได้ ให้นับเป็นหน่วยกิตตามหลักสูตรที่รับเทียบโอน แต่ไม่นำมาคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๓) ให้นักศึกษายื่นคำร้องขอเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของนักศึกษาต่อคณะในแต่ละภาคการศึกษา และให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการจากภาควิชาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่าสามคนพิจารณาคำเนินการเทียบระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ของนักศึกษาที่ยื่นคำร้อง

การดำเนินการให้ใช้วิธีการที่หลากหลายทั้งการทดสอบ การประเมินแฟ้มสะสมงาน หรือการสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ให้ครอบคลุมลักษณะของนักศึกษาตามมาตรฐานของรายวิชาที่รับการเทียบโอน โดยผลการประเมินจะต้องเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน B หรือค่าระดับคะแนน ๓.๐๐ แล้วนำเสนอผลการเทียบโอนให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาอนุมัติ

(๔) ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่เทียบโอนได้ ให้นับเป็นหน่วยกิตของรายวิชาตามหลักสูตรที่ศึกษา โดยให้บันทึกผลการเรียนเป็น “P” แต่ไม่นำมาคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ข้อ ๓๓ นักศึกษาที่ขอโอน หรือเทียบโอนผลการเรียน จะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งปีการศึกษา โดยต้องลงทะเบียนรายวิชา หรือวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรที่เข้าศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ข้อ ๓๔ นักศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียมการโอนผลการเรียน การเทียบโอนผลการเรียน การเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ในอัตราที่ระเบียบมหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๕ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำประกาศปฏิบัติการดำเนินการขอโอนผลการเรียน การขอเทียบโอนผลการเรียน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ที่ระบุ วันเวลาขึ้นใบสมัคร วันเวลาในการประเมิน และวันเวลาในการแจ้งผลการประเมินในแต่ละภาคการศึกษา

หมวด ๑๐

วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๓๖ นักศึกษาจะเสนอชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ และชื่อคณะกรรมการที่ปรึกษาได้ เมื่อได้ลงทะเบียนเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ข้อ ๓๗ ให้ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาแต่งตั้ง คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ประกอบด้วยประธานหนึ่งคน กรรมการหนึ่งคน และอาจเสนอเพิ่มได้อีกหนึ่งคน

ข้อ ๓๘ อาจารย์ประจำหนึ่งคน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอกได้ไม่เกินห้าคน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่าห้าคนให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบคน

ข้อ ๓๙ อาจารย์ประจำหนึ่งคน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกินสิบห้าคน หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ หนึ่งคน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ทำการค้นคว้าอิสระสามคน ทั้งนี้ให้นับรวมนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกัน

ข้อ ๔๐ ให้มีการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ โดยคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ที่ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาแต่งตั้ง ประกอบด้วยประธานสาขาวิชา เป็นประธานมีคณะกรรมการสาขาวิชา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นกรรมการ

ข้อ ๔๑ การสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยการตรวจอ่านเค้าโครงวิทยานิพนธ์ การประชุมปรึกษาระหว่างกรรมการในวันสอบ การทดสอบความรู้ด้วยการสอบปากเปล่า

ในวันสอบ จะต้องมีกรรมการมาปฏิบัติหน้าที่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และมีกรรมการตั้งแต่สองในสามของจำนวนกรรมการที่มาสอบทั้งหมดเห็นชอบให้สอบผ่าน จึงจะถือว่าสอบผ่านเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ข้อ ๔๒ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์แล้ว ต้องปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเพื่อจัดทำแผนการดำเนินงาน และนักศึกษาต้องรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ภาคการศึกษาละสองครั้ง

ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักติดตามดูแล และประเมินผลความก้าวหน้าของนักศึกษาแล้วเสนอผลการประเมินผ่านประธานสาขาวิชาถึงคณบดี ทุกภาคการศึกษา จนกว่านักศึกษาจะสอบผ่านวิทยานิพนธ์

ข้อ ๔๓ การเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ภายหลังจากที่ได้รับการอนุมัติแล้ว ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อประธานสาขาเพื่อพิจารณา แล้วเสนอให้ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๔๔ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระแล้ว เกิดปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ หากต้องการเปลี่ยนชื่อเรื่อง จะต้องเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระใหม่

ข้อ ๔๕ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศในการเขียนรายงานวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระก็ได้

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศในการเขียนรายงานวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ด้วยภาษาต่างประเทศใด ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสาขาวิชา

ข้อ ๔๖ ให้มีการสอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ โดยคณะกรรมการที่ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาแต่งตั้ง ดังนี้

(๑) กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ประธานสาขาวิชา หรือกรรมการสาขา เป็นประธาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นกรรมการ

(๒) กรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ประกอบด้วย ประธานสาขาวิชา หรือกรรมการสาขา เป็นประธาน อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเป็นกรรมการ

ข้อ ๔๗ การสอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ต้องประกอบด้วย การตรวจอ่าน การประชุมปรึกษาหารือระหว่างกรรมการในวันสอบ การทดสอบความรู้ด้วยการสอบปากเปล่า

ในวันสอบจะต้องมีกรรมการมาปฏิบัติหน้าที่ครบทุกคน และมีกรรมการตั้งแต่สองในสามของจำนวนกรรมการที่มาสอบเห็นชอบให้สอบผ่าน จึงจะถือว่าสอบผ่าน

ข้อ ๔๘ ให้ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ รายงานผลการสอบไปยังคณบดีภายในสิบห้าวันนับจากวันสอบ แล้วให้คณบดีนำเสนอคณะกรรมการประจำคณะพิจารณาอนุมัติ

หมวด ๑๑

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๔๕ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา มีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องมีเวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษาในระบบทวิภาคสอบได้ในรายวิชาต่าง ๆ ครอบคลุมหลักสูตร และได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๒) การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

(ก) แผน ก แบบ ก.๑ ต้องสอบผ่านการประเมินวิทยานิพนธ์ และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม(Proceeding)

(ข) แผน ก แบบ ก.๒ ต้องมีเวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษาในระบบทวิภาค สอบได้ในรายวิชาต่าง ๆ ครอบคลุมหลักสูตร และได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ สอบรายวิชาเสริมได้ และต้องสอบผ่านการประเมินวิทยานิพนธ์ และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม

(ค) แผน ข ต้องมีเวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษาในระบบทวิภาค สอบได้ในรายวิชาต่าง ๆ ครอบคลุมหลักสูตร และได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ รวมทั้งสอบรายวิชาเสริมได้ สอบผ่านการประเมินการค้นคว้าอิสระ และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๓) การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเอก

(ก) แบบ ๑ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิทำวิทยานิพนธ์ สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษา ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

(ข) แบบ ๒ ต้องมีเวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษาในระบบทวิภาค สอบได้ในรายวิชาต่าง ๆ ครอบคลุมหลักสูตร และได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ รวมทั้งสอบรายวิชาเสริมได้ สอบประมวลความรู้ได้ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติเพื่อเป็นผู้มีสิทธิทำวิทยานิพนธ์ สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษา ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการ

ตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรองก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

หมวด ๑๒

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๐ นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่ศึกษาอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ให้ดำเนินการตาม

(๑) ข้อบังคับสภาประจำสถาบันราชภัฏเทพสตรี ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา หรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีอ้วน)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี